

A legöregebb pesti hordár jubileuma

Vannak a kies Budán, Tabán szájában még olyan nevezetes helyek, amelyeknek megkegyelmezett a csákány, hogy tovább őrizték a mult idők romantikáját. Az Apród-utcában vagyunk, talán az ország legrégebb korcsmájában. Az ódon egyemeletes ház még Nagy Lajos korában épült és több, mint hétszáz éves. Valamikor a történelemben nagy szerepet játszó Czilly Ulrich gróf tulajdona volt és később itt született a híres szülészprofesszor: Semmelweis Ignác.

Az ódon, bolthajtásos falak, nagyon pitureskul hatnak, de ha beszélni tudnának, sok szép vitézi és daliás estéről regélhetnének a rég letűnt, renaissance magyar lecvagjairól.

Látták ezek a termék Mátyás király bevonulását, mert itt ittak eleink forraltboros áldomást, amikor elkövetkeztek a Duna jegéről. De itt szállt meg Holubán cseh lovag is, mikor pájbajra hívta ki Toldy Miklóst a Nyulak szigetén.

Már a török uralom idején bort mértek benne, és az igazhitűek egy kis mámorért könnyen elcserélték Mohamed túlvilági paradicsomát. Török martalócok, magyar vitézek ónkupákból szürcsölték itt valaha Buda-Sashegy legjobb nedűjét és nem eszterházi rostélyost ettek, hanem tárkonyos tehénhúst. Itt volt az első lokál, a híres Lőrinc mester idejében és ő rendezte azokat a nagy orgiákat, amelyeken a messze Anatóliából és Ruméliából ideszakadt spáhi könnyen köthettek pillangókisasszony házasságokat az idehurcolt rabnókkal.

Most is bort mérnek itten. Szívesen látogatják a romantikát áhító művészek és az írók, az idők krónikásai... De vannak itt mások is....

Az első terem, most különösen hangos. A fogasokon zsirosszélű, piros hordársapkák, és az asztalfőn a legöregebb pesti hordár: Katona István, aki itt tartja ötvenéves közpályájának jubileumát. Komótos, lassú mozdulatú, őszbecsavarodott hajú magyar. Olcsó portoricó szívart szí. Nagy karikákban eregeti ki a füstöt fogatlan szájából. Nappal előkelő helyen posztol, a Körút és az Andrassy-út sarkán. Már nem igen akad munkája és öreg szive minden melegségével gondozza, eteti a környék galambjait, amelyek körülrepdesik, rászállnak kezére, vállára s ott turbékolnak pipiskedve rugalmas testükkel,

színes tollukkal az öreg előtt. Egész csoportosulás támad sokszor körülöttük, úgy nézi a pesti ember ezt a megható látványt, az öreg ember és a galambok kölcsönösen megértő szeretetét és ragaszkodását.

Szeme kékjében jóságos öröm, keze reszket, hiszen közelít már a 80 évhez. Vérpiros kádár csillog a poharakban, mikor hozzáülök — és a multról kérdezem. A multról, amelyhez nagyon közel áll, hisz itt élt a kormos város körengetegében és itt rokkant meg.

Nagy időt látott, sok urat kiszolgált, bizonyára vannak enlékei.

Alig emlékszik, de azért beszél.

— Nem pálya ez már — mondja. — Bizonyítja az is, hogy amikor még én kezdtem a hordáripárt, az egyesületünk 1100 tagot számlált és most nem vagyunk 250-en sem. Azok is mind régiek, — öregek. Uj már nem jelentkezik.

Tönkretett bennünket a telefon, az autóbusz és a taxi. Az egyesületünk

A gavallér Szemere, a szivarozó Wekerle

Érdekes, hogy legelső sorban a legendás hírű Szemere Miklóst említi, minden idők egyik legnagyobb gavallérját, a kártyacsaták és a dicsőséges turfvilág hősét, akinek regényes életét már több író is feldolgozta, mert ő volt talán az egyetlen magyar gavallér és úr, aki ezeken az exponált helyeken sohasem csúszott meg, hanem mindig győztes tudott maradni.

— Alagon, a lóversenypályán találkoztam először vele. Lecsúszott nyergét iga-

is rég feloszlott és rendes ipar adót fizetünk évente az Előjáróságnak. 1904 óta iparjogot kellett váltani és ezek után éppen olyan jogunk van, mint más iparosnak.

Itt nagy ismertetést tart az egyesületről, amikor különböző cifra sapkákban díszeltek.

A közsolgáknak sárga zsinór volt a csákóján, a népszolgáknak nemzeti színű, a targoncásnak zöld zsinór, a bizományosnak széles, kék sáv és az express hordárnak bordó zsinór volt a sapkáján.

— Hát bizony — mondja — akkoriban könnyen meg lehetett még a napi 4—5 forintot keresni. Különösen 1-je és 15-ike tájt, amikor költöztek a fiatalurak. — Ma elnézem, — mereng maga elé — a költözők maguk viszik a cók-mókjukat.

Kik voltak a régi idők gavallérai, akik könnyen adták a nikkelpénzt, a hatosokat és a forintokat?

zítottam meg s kaptam tőle 3 forintot. Ugy látszik a nagy úrnak szerencsét hoztam, mert azon a versenynapon több lova is nyert. Ettől kezdve mindig kerestem a versenypályán, felragyogott a szeme, ha meglátott s minden ellenszolgáltatás nélkül megkaptam a magam forintját. Egyszer mondta is:

„Látni akarom minden versenyen, mert jó szerencsét hozott. A multkor nem volt kint, hát vesztettem is“ — mosolygott és

Ha fáj a lába, díjmentesen és szakszerű felvilágosítást kap készségesen

Del-Ka-nál

A

Del-Ka-cipők vezetnek

Árban és minőségben

Del-Ka

cipőkereskedelmi RT.

VII., Erzsébet-körut 28.

Telefon: 41-6-74

VII., Rákóczi-út 6.

Telefon: 41-6-29

Ujpest: Árpád ucca 64

Telefon: 94-4-08